

րանին մէջ ձրիաբար կ'ընդունուին երկու հայ տղաքներ, տարուէ տարի: Վերոյիշեալ եբրեպս. 1803ին, յօրինած է Պաղեսիկն անուամբ քերթուած մը, որ հայերէնի թարգմանուած է Մեսրոբ Սրկ. Թաղիադեանցի կողմէն և տպագրուած 1830ին, Կալկաթայի եպիսկոպոսական ձեմարանի տպարանին մէջ (Մssiqs. էջ 551): Նոյն քերթուածի յառաջաբանին մէջ, Մ. Թաղիադեանց կարգ մը շահեկան տեղեկութիւններ կուտայ Բիւրականցի վրդ. ին և եբր անկլիբան եպս. ի յարաբերութեանց նկատմամբ. (եշ. 1901, էջ 278-281): Մեսրոբ սրկ. իր Հոգոսի Գրոյիսիսի նշմարութիւն փրիստապառն հաւատոյ գրքին թարգմանութեան յառաջտրանին մէջ (տպ. ի Կալկաթա, 1829, եպիս. ձեմ.), իր երախտագիտական զգացումները կը յայտնէ թէ՛ Բիւրականցի Աբրահամ վրդ. ի և թէ՛ Ռէշինայտ եբրեպս. ի, որ իր ուսման և դաստիարակութեան համար հոգածու գտնուած են:

ՄԶ. Թ. 167 Զեռագրին մէջ Աբրահամ եպս. Բիւրականցիի մասին կը հանդիպինք հետեեալ ոտանաւորին.

«Աբրահամ եպիսկոպոս Բիւրականցի:

Արդարեւ ազգս հողեղինի

Տուն է ցաւոց յայսմ աշխարհի

Ոչ ոք հմուտ թէ երբ իցէ

Թէ և չիցէ. տէրն գիտէ:

Յորս չըջէի տոնս պաշտպան

Զերմ աշխարհին ի Հնդկաստան

Յանկարծ եղև ի յըմբուման

Չեղև հնար տեղ փրկութեան:

Իբրև զամբս հնգետասան

Համբերաբար տարեալ կրեցի

Յայգ և ցերեկ կսկծալի

Որպէս պսակ ձիր երկնային

Արժան վարկայ իմոյս անձին

Որով ելի յայսմ կենաց

Աւաղելի ցաւօք վըշտաց:

Իմ հոգեծին ժառանգ որդի

Աւագագոյն լուսարարի

Տեառն Մկրտչի հօր երջանկի

Եպիսկոպոս արհւոյ մեծի